

Dag — under denne stærke Nedsættelse; men 18 Aar derefter udtalte Papirfabrikanterne sig paa følgende Maade i et Andragende til Rigsdagen: „Ved Toldloven af 4de Juli 1863 blev Papirtolden nedsat fra 4 Sk. til $2\frac{1}{2}$ Sk. og fra $2\frac{1}{2}$ til ca. $\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pund, henholdsvis for finere og grovere Papir, medens allerede tidligere den betydelige Beskyttelse var bortfalden, som Papirindustrien her i Landet nød gennem Udførselstolden paa Klude. Ved Indførelse af forbedrede Metoder, ved Anbringelse af betydelig Kapital til Omdannelse og Forbedring af Maskiner og Bygninger lykkedes det de indenlandske Papirfabrikker at møde denne Nedsættelse af Tolden samt at optage Konkurrencen med Ulandet; og det indenlandske Marked og Behov blev fuldstændig tilfredsstillet ved Anlægget af flere ny betydelige Papirfabrikker.“ — Det var ikke umuligt, jeg er endogsaa stærk tilbøjelig til at tro, at en lignende Fremgangsmaade vilde være ret anbefalelsesværdig over for andre Virksomheder end Papirfabrikationen og bevirke det samme Resultat: at hæve Industrien, opmuntre Industrien i Stedet for, saaledes som Forholdene nu ere.

De lange Forhandlinger, der have været førte nu i 27 Aar, skal jeg ikke komme ind paa for ikke at blive alt for vidtløftig. Toldsagens Historie skal jeg fuldstændig lade ligge, idet jeg skal indskrænke mig til at gøre en enkelt Bemærkning; og det er denne, at naar det ikke er lykkedes hidtil gennem de gjorte Forsøg at naa et Resultat, hidrører det ikke saa meget fra Uenighed om selve Toldsatserne, men det hidrører, som for Resten ogsaa den ærede forudgaaende Taler særlig berørte, fra Kompensationsspørgsmaalet, altsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal have en Nedgang i Toldindtægterne eller blive staaende ved det samme Beløb. Jeg kan sige, at i '70'erne var der i det væsentlige Enighed baade om Forbrugssatserne og Beskyttelsessatserne, i alt Fald vare Uoverensstemmelserne ikke større, end at man kunde, tror jeg, have naaet et Resultat, om ikke andet havde været i Vejen. Men samtidig blev der, som det vil erindres, forlangt fra vor Side en udækket Nedgang af $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., svarende til den gamle Krigstoldskats

Beløb. Ærede Medlemmer vide jo nok, som ogsaa berørt af den foregaaende Taler, at paa Grund af Krigen blev der i 1864 lagt Skat paa vigtige Forbrugsgenstande til et Beløb af omtrent $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det var Mening, at denne Udgift skulde opføre, naar Udgifterne til Krigen vare dækkede. Den daværende Konsejlspræsident har selv erklæret her i Rigsdagen, at det var et Brud paa Tro og Love, at denne Krigstoldskat ikke bortfaldt. Ærede Medlemmer kende det jo meget godt, saa det maa anses for fuldt berettiget, at man fra vor Side gjorde det Krav gældende. Det vilde man ikke indrømme fra anden Side; ved den partielle Toldlovgivning, som fandt Sted 1891, stedtes dette Krav til Hvil; siden den Tid har det Spørgsmaal været dødt, og Spørgsmaalet om Ophævelse af Krigstoldskatten er ikke, det jeg ved, blevet rejst fra nogen Side siden 1891. I 1891 blev der gennem forskellige Udtalelser baade i dette og det andet Ting udtalt Ønskeligheden af ikke blot at stede Krigsskatloven, men hele Toldsagen til Hvile. Der faldt forskellige Udtalelser, der gik ud paa, at man haabede, at naar Forsøget, som da blev gjort, mislykkedes, skulde Toldsagen hvile i en Række af Aar, saaledes at de industridrivende ikke skulde have denne Sag svævende over deres Hoved. Denne Sag har ganske vist ogsaa nu hvilet i nogle Aar, men den kan ikke hvile, det kan ikke nok som betones, den kan ikke hvile, Kravene vokse sig stærkere og stærkere Dag for Dag, saa at en Løsning er nødvendig. Som Følge af, at det er umuligt at stede denne Sag til Hvile, rejstes den fra forskellige Lejre ikke blot fra Venstres Lejr men ogsaa fra forskellige andre Lejre for nogle Aar tilbage, hvilket satte Frugt i Rigsdagens Vedtagelse af en Toldkommissions Nedsættelse. Den 13de April 1893 blev denne Toldkommission nedsat med det Hverv at foretage en Revision af Toldlovgivningen og dermed sammenhængende Spørgsmaal. Jeg skal ikke opholde Tinget med at udtale mig videre om Kommissionens Virksomhed, men blot nævne to Ting, som jeg haaber til en vis Grad ville blive erkendte fra alle Sider, nemlig at denne Toldkommission har samlet et Oplysningsmateriale, som vil være til betydelig Nytte for Behandlingen af denne Sag